

Nystart

Här kommer det första medlemsbrevet och vi vill ge lite av 2016 års planering. Ukrainas ekonomi är som tidigare ansträngd och krigstillståndet i landet har medfört att pengarnas värde sjunkit. Enligt de senaste uppgifterna finns det 1,5 - 2 miljoner interna flyktingar i landet. Att vara på flykt i sitt hemland, innebär att hemmet som du lämnat inte finns kvar. Trycket på församlingarna i landet har ökat med att hjälpa nödställda.

Fruktkarta av Ukraina.

Vid 2015 års bokslut förstår vi att vi vuxit med fler medlemmar, fler transporter och ökade gåvor. Vi har vuxit ur den lokal vi har i Ås. Vi började redan under senhösten söka efter lämpligt alternativ till lokal. Visst är det gynnsamt att vi har växtvärk. Under januari får vi besked om att ett hyreskontrakt blivit vårt. Det medför att vi kommer att flytta vår loppis, klädmottagning och vårt redaktionskontor till "Gnistan"-huset i Gullänget. När behovet av hjälp ökat till östra delen av Ukraina och lastbil och buss varit i väg med 4-6 veckors mellanrum så omsätter de också både chaufförer och ökning av medel. Det här är den verklighet som utmanar oss att kunna gensvara mot de behov vi ser och vara den hjälp vi kan fortsätta vara.

Lastbilstrailern på väg.

Hjälptransporten Filippus har börjat det nya året med att byta lastbil. Nu är det en lastbilstrailer inköpt och redan lastad för avfärd. Den rymmer dubbelt så mycket som vår gamla lastbil. Du som medlem kanske undrar, om sändningarna från oss verkligen kan tas emot och fördelas ut i så stora mängder? Vi kan bara återge det vi har

Tania och Vasiljev.

Micael Jonsson och Bertil Sjöström en ny stad, Michalov, där de övernattade och fick nya kontakter. De provade en ny gränsge-nomfart, **Korcova**. "Shegyni Border Cross" in till Ukraina. Den har under hösten blivit den framkomliga gränsen och förstahandsvalet.

Michalov

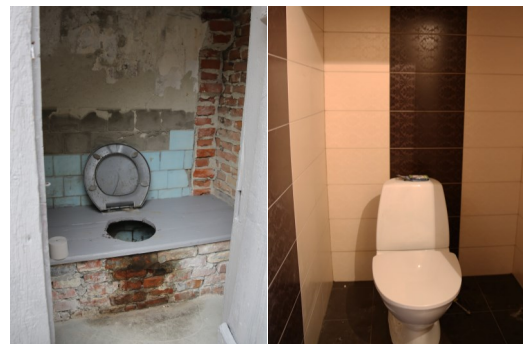
De besökte då en lokal församling som skulle köpa in en tomt för att bygga en kyrka på. De möttes av övertygelsen om att det här var den rätta platsen, trots att man bedömde marken som vattensjuk och svår att bygga på. I tro bar de alla visionen och beslutet om att börja med att grunda. Året därpå kom vi för att besöka församlingsbygget och se hur visionen börjat bli verklighet. Den resliga byggnaden var murad i tegel, sten för sten hade den tagit form. Det ger en tanke på om hur vi i Guds församling är levande stenar. (Petr. 1 brev 2:4-5)

Golvet i kyrksalen var i cement och mellanväggarna var murade till toaletterna.

Om Herren inte bygger huset så är arbetarnas möda förgäves. (Ps. 127:1)

Där och då kommer samtalet igång. En ide var att hjälpa till med golvvärme ifrån någon som vill bistå med så-

dan hjälp och sanitetsgoods kom också på tal. Innan vi åkte därifrån blev vi välkomnade åter om ett år då invigningen planerats. Frågan som vi tog med oss när vi samtalade i resesällskapet var hur det skulle gå till. Kyrkobyggnaden har aktiverat både gamla och unga sida vid sida. När stolsdynorna skulle bytas, fanns flinka händer som hjälptes åt. Bytet var ifrån de hårda träbänkarna till stoppade dynor, mjuka att sitta på, inför invigningen. Om-sorgen syns i ljussättningen och deras arbete i tro som svarar mot visionen.

